

השכינה, הזדווגות העליונה שזדווגה במשה, כתוב בניה. ואם תאמר, והרי כתוב ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה? הכל הוא כלל אחד. ובניו - בניו של יתרו, שהרי לאחר שבא אליו משה, היו לו בנים.

וכך היה ביצקב, שפיון שבא אל לבן ושם בו את דיורו, היו לו בנים. אף פאן משה, פיון ששם דיורו ביתרו, היו ליתרו בנים, ואת כל ביתו הביא עמו להכניסם תחת פנפי השכינה. ויתרו אמר למשה, אני חתנדך יתרו פא אליך ואשתך ושני בניה עמה. כתוב ושני בניה, ולא כתוב ושני בניה. (ויבא יתרו חתן משה ובניו) בנים היו לו ליתרו, שכתוב (שופטים א) ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים. ובניו השאיר עם משה.

ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעיה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' וגו'. פסוק זה פרושהו בכמה מקומות. אבל עתידים שאר העמים ללכת ולכתת רגליהם להכנס תחת פנפי השכינה. לכו ונעלה - כל אלילי העולם יש להם ירידה, ומי שנדבק בקדוש ברוך הוא יש לו עליה.

אל הר ה' - זה אברהם, שכתוב (בראשית כב) אשר יאמר היום בהר ה' יראה, שהרי אברהם קרא לו הר. מה הר הפקר לכל מי שרוצה בעולם, אף מקום קדוש זה הפקר כנגד כל מי שרוצה בעולם. אל בית - זה יצקב, שקרא למקום זה בית, שכתוב (שם כח) אין זה כי אם בית אלהים.

דבר אחר הר ובית - אף על גב שהכל דרגה אחת, מעלה לזה מן זה. הר לשאר העמים, כשבאים

בגין יקרא דשכינתא, אזדווגתא עלאה דאזדווג ביה במשה, כתיב בניה. ואי תימא, והא כתיב ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה. כלל איהו כלל אחד. ובניו, בניו דיתרו, דהא לבתר דאתא משה לגביה, הוה ליה בנין.

והכי הוה ביצקב, דכיון דאתא לגביה דלבן, ושני דיוריה ביה, הוה ליה בנין. אוף הכא משה, פיון דשני דיוריה ביתרו, הוה ליה ליתרו בנין וכל ביתיה אייתי עמיה, למיעל לון תחות גדפי דשכינתא, ויתרו אמר למשה, אני חותנדך יתרו פא אליך ואשתך ושני בניה עמה, ושני בניה פתיב, ולא כתיב ושני בניה. (ס"א ויבא יתרו חתן משה ובניו) בנין הוה ליה ליתרו, דכתיב, (שופטים א) ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים ובנוי שבק עם משה.

ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעיה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' וגו'. האי קרא אוקמוה בכמה אתר. אבל זמינין שאר עמין למהך ולכתתא רגליהו, למיעל תחות גדפי דשכינתא. לכו ונעלה, כל טעוון דעלמא אית לון ירידה, וקודשא ברוך הוא מאן דאתדבק ביה, אית ביה עליה.

אל הר ה', דא אברהם, דכתיב, (בראשית כב) אשר יאמר היום בהר ה' יראה, דהא אברהם קרי ליה הר. מה הר הפקירא לכל מאן דבעי בעלמא, אוף אתר דא קדישא, הפקירא לקבלא לכל מאן דבעי בעלמא. אל בית, דא יצקב, דקרא להאי אתר בית, דכתיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים.

דבר אחר, הר ובית, אף על גב דכלא חד דרגא, (דף ע"א) סליקו לדא מן דא, הר, לשאר עמין, פד אתאן

להפגס תחת פנפיו. בית לישראל, להיות עמם כמו אשה לבעלה, בדיוור אחד בשמחה, ורוכצת עליהם פאם על הבנים.

בא וראה מה פתוב פאן ביתרו, ויבא יתרו חתן משה ויבניו ואשתו אל משה וגו'. פיון שפתוב אל משה, למה פתוב אל המדבר? אלא העקר של הכל למה שהיה פא, אל המדבר. ומהו? הר האלהים, שזהו מקום לגרים להתגיר. ועל זה פתוב אל משה אל המדבר. למשה לגיר אותם ולהכניסם תחת פנפי השכינה. אל המדבר היו באים, שהוא הר האלהים, לעשות בהם נפשותם. ולכן עומד אותו מקום בסוד של הר, שכל מי שרוצה זוכה בו. ונקרא גר צדק. והרי בארנו, גר - אף על גב שנדבק במקום קדוש עליון זה, פיון שעזב את עמו ואת אבותיו (ונדבק בביתו), גר (צדק) נקרא, כמי ששם מדורו במקום שלא הפיר מקדם לכן.

רוא דרוין

ואתה תחזה מכל העם. זה ספר תולדות אדם. זה ספר מאותם ספרים נסתרים ועמקים (זה ספר מאותם נסתרים ועמקים). אמר רבי שמעון, הרמתי ידי בתפלה למי שפרא את העולם, שאף על גב שבפסוק הזה גלו הראשונים נסתרות עליונים, יש להתבונן ולעין בסודות של ספר אדם הראשון שמשם נמשך ספרו הגנוז של שלמה המלך.

זה - שהכל תלוי בו. זה - עץ החיים. זה - ולא אחר שגלה. (מזה) זה - כמו שנאמר (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים. זה ניסן ולא אחר.

זה ספר - להתבונן ולגלות תולדות אדם, עץ שמגלה תולדות אדם ועושה פרות להוציא עולם. זה ספר - לדעת חכמה נסתרת ועמקה, שנמסרה לאדם הראשון

לאעלא תחות גדפוי. בית, לישראל, למהוי עמהון פאתתא כבעלה. בדיוורא חד בחדוה, ורביעא עליהו פאימא על בנין.

תא חזי מה כתיב הכא ביתרו ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה וגו' פיון דכתיב אל משה אמאי כתיב אל המדבר. אלא עיקרא דכלא למה דהוה אתי אל המדבר. ומאן איהו הר האלהים דדא איהו אתר לגיורי לאתגיירא ועל דא כתיב אל משה אל המדבר למשה לגיירא לון ולאעלא לון תחות גדפי שכינתא אל המדבר הוה אתיין דאיהו הר האלהים למעבד נפשוייהו.

ובגין פה קיימא ההוא אתר, ברזא דהר דכל מאן דאתי זכי ביה. ואקרי גר צדק. והא אוקימנא, גר, אף על גב דאתדבק באתר דא עלאה קדישא, פיון דשבק עמיה ואבהותי (ואתדבק בביתו), גר (צדק) אקרי, פמאן דשוי מדוריה באתר דלא ידע מקדמת דנא.

רוא דרוין

ואתה תחזה מכל העם. (שמות יב) זה ספר תולדות אדם. דא ספר מאינון ספרין, סתימין ועמיקין, (נ"א דא ספרא מאינון סתימין ועמיקין) אמר ר' שמעון, ארימית ידי בצלו למאן דברא עלמא, דאף על גב דבהאי קרא גלו קדמאי סתימין עלאין, אית לאסתכלא ולעינא ברזין דספרא דאדם קדמאה, דמתמן אתמשכא ספרא גניזא דשלמה מלכא.

זה: דתלנא ביה כלא. זה: אילנא דחיי. זה: ולא אתרא דגלי. (פאי) זה: פמה דאת אמר, (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים, זה ניסן ולא אתרא.

זה ספר, לאשגחא ולגלאה תולדות אדם, אילנא דגלי תולדות אדם, ועביד איבין לאפקא לעלמא. זה ספר, אדם ועושה פרות להוציא עולם. זה ספר - לדעת חכמה נסתרת ועמקה, שנמסרה לאדם הראשון